

mand og Formanden for Taxationskommissionen kunne derhos fordre et saadant Beløb deponeret af vedkommende Majoratsbesidder, som kan anses tilstrækkeligt til Dækning af de i denne Paragraf ommeldte Udgifter, forinden de paabegynde Udførelsen af de dem efter Oven paahvilende Forretninger.

Amtmændene og Medlemmerne af Taxationskommissionerne erholde deres Rejseomkostninger godtgjorte efter Regning. Størrelsen af deres Diæter fastsættes af Justitsministeren, der ogsaa bestemmer, hvilket Honorar der, dersom Burderingsmændene i Medfør af den dem ved § 13 tillagte Bemyndigelse have tilkaldt en sagkyndig Mand, vil kunne tillægges denne.

§ 22.

Den Selveierhønder ved Forordningerne af 13de Mai 1769 og 22de November 1837, jvfr. Plakaten af 17de Marts 1847, hjemlede Testationsret tilkommer herefter alle Giere af Landeiendomme paa een Lønde Hartkorn eller derover, dog at der, naar Testatorerne ere Sædegaardseiere, med Hensyn til Formerne for Testamenters Oprettelse forholdes efter de almindelige Regler i Forordningen af 21de Mai 1845. Den Sædegaardseier, der benytter sig af den herved givne Ret, kan imidlertid ikke tillige bringe den Testationsret i Anvendelse, der ved Frdn. 21de Mai 1845 § 27 er indrømmet Sædegaardseierne.

Der skal derhos i Overensstemmelse med den i Forordningen af 21de Mai 1845 § 28 givne Regel kunne meddeles Konfirmation paa testamentariske Dispositioner over deslige Eiendomme, hvorved der for den i Dispositionen indsatte Arvings Levetid gjøres Indskrænkninger i Raadigheden over Eiendommens Substant, dog at der i samme Omfang, som hidtil har været Tilfældet med Hensyn til andre i Medfør af Frdn. 21de Mai 1845 § 28 konfirmerede Testamenter, paa Begjæring af vedkommende Arving kan meddeles Samtykke til, at de Raadigheden over Eiendommen saaledes paalagte Baand helt eller delvis ophæves.

§ 23.

Er en Majoratsbesidder den sidste Succesionsberettigede til et Majorat, der ved de succesionsberettigede Liniers Uddøen skal tilfalde Staten eller en offentlig Stiftelse, kan han ikkun efter særlig kongelig Bevilling løse Majoratsbaandet og faa Majoratsgodset overdraget til sig som fri Eiendom.

§ 24.

Denne Lov gjør ikke nogen Indskrænkning i den Bevillingsmyndighed, som hidtil er udøvet gennem vedkommende Ministerium med Hensyn til Løsning af det Eiendomme paahvilende Lehn- eller Fideikommissbaand, forsaavidt angaar enkelte mindre Dele af det bundne Gods.

Fremdeles skal i de Tilfælde, hvor Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 2—8 ikke kunne komme til Anvendelse, fordi Hovederne for Linier, der ifølge Oprettelsesbrevet først ere succesionsberettigede, efterat samtlige fra Origineten eller første Besidder af Lehnet, Stamhuset eller Fideikommisset nedstammende Linier ere uddøde, gjøre Indsigelse derimod, uagtet Majoratsbesidderen er villig til at indrømme et Vederlag, som Justitsministeren finder passende, det manglende Samtykke kunne erstattes ved en særlig kongelig Bevilling, altid dog kun under den Forudsætning, at der ikke fra Succesors Side er gjort Indsigelse. Tilsvarende kan, naar den, der har oprettet Majoratet, endnu i levende Live ønsker at ophæve de med kongelig Konfirmation forsynede testamentariske Bestemmelser, saadan Ophævelse iværksættes med allerhøieste Stadfæstelse. Dog skal den paagjældende Besidder i begge disse Tilfælde være underkastet den Indskrænkning i Raadigheden over Bøndergodset,